

med Bøder fra 10—200 Kr., ifald ikke andre Lovbud maatte medføre større Straf; kun tror jeg ikke, det er nødvendigt.

Blom: Jeg vil blot tillade mig den Bemærkning, at, naar Gulprojektiler betegnes som værende opfiskede fra Savbunden eller opgravede af Jorden, saa kunde der maasse være Anledning til at tilføie: „opsamlende“, eftersom det kan hændes, at Granater blive liggende ligefrem ovenpaa Jorden. Hvis for Exempel en Granat gaar til Venstre derude paa Almager Jællede og falder ind paa en af Almagerbøndernes Lodder, kan det meget godt være, at den bliver liggende lige ovenpaa Jorden, saa at man kan gaa hen og tage den op med Hænderne, altsaa ikke behøver at opgrave den. Med Hensyn til Spørgsmaalet, hvorvidt Laboratorieafdelingen bør være berettiget til at opkjøbe opsamlende Projektiler, skal jeg kun bemærke, at det forekommer mig noget farligt at opstille dette. Hvis for Exempel en Mand finder en stor Spidsgranat, der indeholder 20—30 Pund Krudt, og transporterer den til Laboratoriet, saa vil han ikke kunne gjøre det, uden at kjøre den paa Vogn eller Trillebør, og den kan da springe midt paa Gaden til hvilketfomhelst Dieblik under Transporten fra Jællede og ind til Laboratoriet paa Christianshavn, saa jeg synes, at det er farligt at tilstede Laboratoriet den nævnte Ret. Maasse Laboratoriet kunde have en Befuldmægtiget ude paa Jællede, der modtog den Slags Projektiler, og det var maasse allerbedst, om Laboratoriet istedetfor at have Ret til at kjøbe den Slags Ting fik Bemyndigelse til at udbetale en Slags Præmie til den Mand, der paaviste, hvor saadanne Projektiler laa, for at Laboratoriet kunde enten selv foranstalte dem optagne eller ituslaaede. Hvorledes Sligt nærmere skulde ordnes, har jeg ikke nærmere overveiet; det maa være Noget, der bliver Gjenstand for Krigsbestyrelsens Foranstaltning.

Justitsministeren: Jeg kan kun til alt dette bemærke, at dette Forslag, at Laboratoriet skal være berettiget til at modtage og betale disse Gjenstande, hidrører fra Krigsministeriet, og det Spørgsmaal, hvorvidt der kan være nogen særlig Fare i den Henseende, at disse Gjenstande kunne sprænges undervejs, eller at der muligt for Folkene paa Laboratoriet, der skulle modtage dem, kan

opsamle dem, og saa bortfalde jo alle de øvrige Undersøgelser, saa bortfalder Spørgsmaalet om Forbud mod at kjøbe disse Ting, sælge dem o. s. v. Forbudet maatte altsaa rettes umiddelbart mod at opsamle dem eller at modtage dem af Nogen, der har opsamlet dem eller Sligt. Men jeg kan kun med Hensyn til alt dette sige, at jeg ønsker, at de Herrer, der i den Henseende forstaa dette bedre, ville stille Vndringsforslag, thi jeg selv kan ikke have nogen Mening om, paa hvilket Tidspunkt og paa hvilken Maade Faren ved disse Gjenstandes Behandling og Besiddelse opstaar.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges enstemmig med 45 St.

Formanden: Forfaaviddt Nogen vil stille Vndringsforslag til Sagens 2den Behandling, vil jeg bede Tiden benyttet, for at ikke Vndringsforslags Fremkomst skal lægge Hindringer iveien for Sagens videre Behandling.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Hærstyrken paa de dansk-vestindiske Der.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 189 ff. Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.).

Formanden: Der er udenfor Betænkningen ikke stillet noget Vndringsforslag, men som de Herrer ville se, er der i Betænkningen fremsat tvende afvigende Anskuelser. Mindretallets Indstilling gaar ud paa at fraraade Lovforslagets Vedtagelse, og denne Indstilling vil ved denne Behandling af Sagen finde sin Afgjørelse gennem Afstemning over Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling. Jeg sætter nu Lovforslaget med de dertil stillede Vndringsforslag under Forhandling under Et, og jeg skal da først give Ordet til Dedsøveren.